

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **P. O.**
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod Kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 4. 2021 č. j. X, sp. zn. X, o dopravním
přestupku provozovatele vozidla

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 19. 4. 2021 č. j. X, sp. zn. X žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Hlučín č. j. X ze dne 1. 3. 2021. Uvedeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně bylo rozhodnuto tak, že žalobce je vinen tím, že jako provozovatel motorového vozidla tovární značky BMW, RZ X, v souladu s ustanovením § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „*zákon o silničním provozu*“) nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovené zákonem o silničním provozu, neboť prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích bylo zjištěno, že dne 10. 4. 2020 ve 21:37:11 hodin v obci Hlučín, na ul. Celní, od domu čp. 408/12 (Restaurace u Čochtana) až po křižovatku s ulicí Na Krásné Vyhlídce ve směru do centra od obce Děhylov, řídil blíže neustanovený řidič v rámci úsekového měření motorové vozidlo tovární značky BMW, RZ X, který překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci stanovenou zákonem na 50 km/h nejméně o 40 km/h a více, neboť tomuto vozidlu byla silničním rychloměrem SYDO Traffic Velocity naměřena v rámci úsekového měření průměrná rychlost 93 km/h, kdy po odečtu možné odchylky měřícího zařízení 3 km/h, jel rychlostí nejméně 90 km/h. Výše uvedené jednání vykazuje znaky přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením ustanovení § 18 odst. 4 téhož zákona a totožnost řidiče není známá nebo není zřejmá z podkladu pro zahájení řízení o přestupku. Za přestupek byla žalobci podle ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.
2. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, ve které uplatnil několik žalobních námitek, které podřadil pod tyto okruhy: 1) Vzdálenost mezi rychloměry, 2) Překážka věci rozhodnuté, 3) Obecní policie nebyla oprávněna k pořizování záznamu, 4) Postup v rozporu s § 79a silničního zákona, resp. nemožnost projednání věci jako přestupku provozovatele vozidla, 5) Jednání s osobou, která nebyla zástupcem, 6) Aktualizovaný nesouhlas žalobce a jeho advokáta s vyvěšením jejich osobních údajů na celosvětovou komunikační síť internet Nejvyšším správním soudem prostřednictvím webu Nejvyššího správního soudu a nesouhlas žalobce a jeho advokáta se zveřejněním neanonymizovaného rozhodnutí krajského soudu ve věci na webu Nejvyššího správního soudu a dále se zveřejněním neanonymizovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci na webu Nejvyššího správního soudu.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 19. 7. 2021 popíral oprávněnost všech shora uvedených žalobních bodů.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 4. 2021 č. j. X, sp. zn. X, připojeného správního spisu žalovaného téže spisové značky, jakož i z připojeného správního spisu Městského úřadu Hlučín, sp. zn. X a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen

„s.ř.s.“), a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.

5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:

- z oznámení o přestupku provozovatele vozidla ze dne 14. 4. 2020 č. j. DSA/0002345/2020, že žalobce, jakožto provozovatel motorového vozidla, RZ X, je podezřelý ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle ust. § 125f zákona o silničním provozu, tím že dne 10. 4. 2020 ve 21:37:11 hodin v obci Hlučín, na ul. Celní směr centrum, od domu čp. 408/12 až po křižovatku ul. Celní a ul. Na Krásné Vyhlídce, blíže neustanovený řidič motorového vozidla, RZ X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/h. Přestupek byl zaznamenán pomocí automatizovaného technického prostředku SYDO Traffic Velocity v. č. GEMVEL0039, používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. Rychlost naměřená: 93 km/h, rychlost po odečtení odchylky zařízení: 90 km/h. Ve správním spise je dále založen protokol o měření průměrné rychlosti, ve kterém je uvedena rychlost vozidla, RZ X: 93 km/h, maximální dovolená rychlost: 50 km/h, místo: Hlučín, ulice Celní (směr centrum), datum: 10. 4. 2020, čas: 21:37:11, délka úseku: 372 m, čas průjezdu: 00:00:14.378;
- z karty vozidla X, že od 31. 10. 2019 je provozovatelem vozidla s registrační značkou X žalobce;
- z výzvy k podání vysvětlení ze dne 19. 5. 2020, že správní orgán I. stupně vyzval žalobce, aby do 5 dnů sdělil skutečnosti potřebné k určení totožnosti řidiče vozidla podezřelého z porušení ustanovení zákona o silničním provozu;
- z přípisu ze dne 21. 5. 2020, že žalobce sdělil správnímu orgánu, že dané vozidlo řídil on, nikdo jiný jej totiž nepoužívá;
- z ověřovacího listu č. 8012-OL-70467-19 silničního rychloměru SYDO Traffic Velocity, že bylo ověření tohoto měřidla provedeno dne 30. 10. 2019 a jeho platnost byla stanovena do 29. 10. 2020;
- z protokolu o proškolení obsluhy ze dne 2. 11. 2018, že mj. strážníci Městské policie Hlučín Bc. L. O. a M. P. byli seznámeni s nastavením, provozem zařízení (SYDO Traffic Velocity) a zpracováním údajů ze zařízení v softwaru DSA;
- z listiny nazvané Lokality měření rychlosti Městskou policií Hlučín na období 1. 1. 2020 - 30. 6. 2020 ze dne 27. 11. 2019, že Policie ČR, Krajské ředitelství Moravskoslezského kraje, dopravní inspektorát Opava určil Městské policii Hlučín úseky k měření rychlosti vozidel – mj. „*silnice II/469 v úseku od křižovatky ul. Celní a Na Krásné Vyhlídce až po č. p. 408/12 (Restaurace u Čochtana) a v opačném směru, vše v obci Hlučín, kdy se jedná o úsek o délce 372 m*“;

- dne 15. 7. 2020 vydal správní orgán I. stupně příkaz o přestupku žalobce a proti tomuto příkazu podal zmocněnec žalobce odpor. Po výzvě správního orgánu I. stupně doložil zmocněnec žalobce plnou moc ze dne 16. 7. 2020, ve které je uvedeno, že žalobce zmocňuje P. K. k zastupování ho v řízení vedeném u Městského úřadu Hlučín pod sp. zn. X;
 - z předvolání ze dne 7. 9. 2020, že správní orgán I. stupně předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 23. 9. 2020;
 - z protokolu o ústním jednání ze dne 23. 9. 2020, že se k ústnímu jednání nedostavil ani žalobce ani jeho zmocněnec;
 - z usnesení o zastavení řízení ze dne 7. 10. 2020, že správní orgán I. stupně zastavil řízení o přestupku žalobce. Proti tomuto usnesení podal zmocněnec žalobce odvolání, o kterém rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 16. 12. 2020 č. j. X tak, že odvolání zamítl a napadené usnesení potvrdil;
 - z oznámení a předvolání ze dne 10. 2. 2021, že správní orgán I. stupně oznámil žalobci, že se měl dopustit výše uvedeného přestupku jako provozovatel vozidla BMW, RZ X, a předvolal ho k ústnímu jednání na den 1. 3. 2021;
 - z přípisu zmocněnce žalobce, že tento požádal správní orgán I. stupně o zaslání kopie spisu do datové schránky, žádosti správní orgán I. stupně vyhověl;
 - z protokolu o ústním jednání ze dne 1. 3. 2021, že v tento ten se žalobce ani zmocněnec žalobce nedostavil ke správnímu orgánu I. stupně;
 - dne 1. 3. 2021 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku žalobce.
6. Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je blanketní odvolání podané zmocněncem žalobce ze dne 18. 3. 2021, výzva správního orgánu I. stupně ze dne 19. 3. 2021, jímž byla zmocněnci žalobce stanovena lhůta pěti pracovních dní k doplnění podaného odvolání. Následně bylo blanketní odvolání žalobce, které ani přes výzvu nedoplnil, předáno žalovanému, který o něm rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.
7. V projednávané věci krajský soud především postupoval v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 věty první s.ř.s., podle kterého soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů. K jednotlivým žalobním bodům uvedeným v žalobě žalobce uvádí krajský soud následující:
- žalobce namítal, že rozhodnutí je nezákonné proto, že v posuzované věci bylo měřeno úsekovým rychloměrem, aniž by byla prokázána jeho kalibrace. Správní orgán do spisu sice založil ověřovací list rychloměru, nicméně ověřovací list osvědčuje pouze samotnou funkčnost rychloměru, nikoliv fakticitu jeho umístění a vzdálenost mezi kamerou umístěnou na začátku a na konci měření. Délka měřeného úseku, ze které je však následně vypočítávána průměrná rychlost jízdy, tak nebyla ničím prokázána. Předně je třeba uvést, že nelze po správních orgánech požadovat, aby za účastníka řízení domýšlely hypoteticky možnou správnost či

nesprávnost měření rychlosti, které on sám netvrdil, a následně je vyvracely, přičemž se tvrzení žalobce týkající se vzdálenosti mezi rychloměry jeví být krajskému soudu pouze účelové a spekulativní. Správní orgán I. stupně provedl standardní dokazování odpovídající typu projednávaného přestupku provozovatele vozidla, z něhož nevystávají rozumné pochybnosti o průběhu skutkového děje a správnosti měření, přičemž žalobce provedené dokazování a jeho výsledky ve správním řízení nezpochybnil. Podstatné je, že výše uvedený ověřovací list prokazuje, že použitý automatizovaný technický prostředek – silniční rychloměr byl vyzkoušen a certifikován, a tudíž byl plně způsobilý k měření rychlosti, které probíhá automatizovaně. Žalobce konkrétně netvrdí ani neprokazuje, že byly automatizované měřicí prostředky umístěny jinde či v jiné vzdálenosti, než která je uvedena ve spisu, nebo že by měření nebylo správné, a krajský soud nemá důvod o správnosti měření pochybovat;

- žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné pro překážku věci rozhodnuté. Řízení bylo vedeno pro jednání spočívající v překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci Hlučín na ul. Celní, dne 10. 4. 2020 v čase 21:37 hodin, kdy řidič vozidla jel rychlostí 90 km/h, namísto povolených 50 km/h. Žalobce byl uznán vinným z přestupku dle § 125f odst. 1 silničního zákona, když mu bylo přičteno k odpovědnosti jako provozovateli vozidla. Proti žalobci přitom bylo již v minulosti vedeno řízení se stejným předmětem, spočívajícím v témž překročení rychlosti v obci Hlučín na ul. Celní, dne 10. 4. 2020 v čase 21:37 hodin, kdy řidič vozidla jel rychlostí 90 km/h, namísto povolených 50 km/h. Toto řízení však bylo usnesením č. j. X ze dne 7. 10. 2020 zastaveno. Z toho vyplývá, že v téže věci existovala překážka věci rozhodnuté, neboť dříve, než bylo zahájeno řízení ve věci nyní napadané, bylo vykonatelně rozhodnuto o zastavení řízení proti témuž subjektu ve věci téhož jednání, pouze jinak skutkově a právně kvalifikovaného. K této žalobní námitce krajský soud uvádí, že odpovědnost provozovatele vozidla za přestupek podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu je odpovědností objektivní (nezkoumá se existence zavinění), přičemž tato odpovědnost výslovně váže provozovatele vozidla. Objektivní odpovědnost provozovatele vozidla nastupuje až subsidiárně, pokud nelze jako viníka přestupku určit konkrétní fyzickou osobu (řidiče vozidla). Zákon o odpovědnosti za přestupky je tedy nastaven tak, že v případě, že se u obdobných přestupků nepodaří ztotožnit řidiče, nastupuje odpovědnost provozovatele vozidla. Postup, kterým správní orgán I. stupně zastavil řízení o přestupku řidiče a zahájil správní řízení o přestupku provozovatele vozidla podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, byl proto zcela správný a v předmětné věci nenastala překážka věci rozhodnuté s ohledem na uvedenou subsidiaritu;
- žalobce namítal, že obecní policie nebyla oprávněna k pořizování záznamu, jelikož porušila ust. § 24b odst. 2 zákona o obecní policii tím, že záznam byl proveden stálým automatickým systémem, ale obecní policie informaci a zřízení takového systému nezveřejnila. K této žalobní námitce krajský soud uvádí, že podle ust. § 24b odst. 1 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obecní policii“) platí, že *obecní policie je oprávněna, je-li to potřebné pro plnění jejich úkolů podle tohoto nebo jiného zákona, pořizovat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy z míst veřejně přístupných, popřípadě též zvukové, obrazové nebo jiné záznamy o průběhu zákroku nebo úkonů*. Podle ust. § 24b odst. 2 zákona o obecní

policii jsou-li k pořizování záznamů podle odstavce 1 zřízeny stálé automatické technické systémy, je obecní policie povinna informace o zřízení takových systémů vhodným způsobem uveřejnit. Zákon ovšem dále neupravuje, jakým způsobem mají být tyto informace uveřejněny. Tyto informace jsou veřejně dostupné na internetových stránkách, a to např. na https://www.idnes.cz/ostrava/zpravy/hlucin-rychlost-automobily-radar-mereni-rychlosti.A171016_358320_ostrava-zpravy_jog (datum zveřejnění dne 21. 10. 2017), na https://opavsky.denik.cz/zpravy_region/na-ridice-v-hlucine-si-posviti-novy-radar-20190731.html (datum zveřejnění dne 19. 7. 2019) nebo na <https://www.hlucin.cz/cs/urad-a-samosprava/mestsky-urad/poskytnute-informace/poskytnuti-informaci-ohledne-usekoveho-mereni-ve-meste-hlucin.html> (datum zveřejnění dne 5. 10. 2019). Ze všech těchto internetových stránek vyplývá informace ohledně úsekového měření rychlosti na ul. Celní v Hlučíně, což je úsek, kde došlo ke změření rychlosti vozidla žalobce. Je tedy zřejmé, že informace týkající se měření rychlosti stálým automatickým systémem byly vhodným způsobem uveřejněny a jsou veřejně přístupné. Nelze spatřovat nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí v tom, že správní orgán v něm výslovně neuvedl, zda obecní policie vhodným způsobem uveřejnila informace o zřízení automatického technického systému, když toto žalobce v průběhu celého správního řízení nenamítal, správní orgány tedy na tuto námitku nemohly patřičně reagovat a vyjádřit se k ní. Tato žalobní námitka žalobce je tedy nedůvodná;

- další žalobní námitku žalobce označil jako „*postup v rozporu s § 79a silničního zákona, resp. nemožnost projednání věci jako přestupku provozovatele vozidla*“. Žalobce namítal, že policie sice dala souhlas s měřením v úseku, ve kterém bylo měřeno, avšak tento souhlas podmínila tím, že bude užit určitý konkrétní rychloměr, a dále tím, že bude tento rychloměr „*pravidelně ověřován*“, a že bude „*obsluhován kompetentním proškoleným personálem*“. Správní orgán však vycházel z toho, že měření bylo provedeno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku „*používaného bez obsluhy*“. Tedy, policie stanovila za podmínku měření, aby rychloměr byl „*obsluhován*“, oproti tomu správní orgán vychází z toho, že bylo měřeno rychloměrem „*bez obsluhy*“, což bylo podmínkou toho, aby jednání mohlo být projednáno s žalobcem jako provozovatelem. Správní orgán byl tedy povinen – tím spíše za těchto okolností – velmi přesvědčivě vyjasnit, zda byl rychloměr „*bez obsluhy*“, nebo zda byl „*obsluhován*“. Krajský soud k této žalobní námitce uvádí, že správní spis mj. obsahuje oznámení o přestupku provozovatele vozidla ze dne 14. 4. 2020 č. j. X, protokol o měření průměrné rychlosti, ze kterého vyplývá, že se jednalo o úsekové měření a ověřovací list silničního rychloměru SYDO Traffic Velocity, ze kterého se udává umístění daného rychloměru v Hlučíně, ulice Celní. Z výše uvedeného je tedy jednoznačně zřejmé, že silniční rychloměr pracoval v automatizovaném režimu bez obsluhy, ze správního spisu nevyplývá, že by u měření byli přítomni policisté. V listině nazvané Lokality měření rychlosti Městskou policií Hlučín na období 1. 1. 2020 - 30. 6. 2020 ze dne 27. 11. 2019 se mj. uvádí, že Policie ČR, Krajské ředitelství Moravskoslezského kraje, dopravní inspektorát Opava určila Městské policii Hlučín úsek k měření rychlosti vozidel – „*silnice II/469 v úseku od křižovatky ul. Celní a Na Krásné Vyhlídce až po č. p. 408/12 (Restaurace u Čochtana) a v opačném směru, vše v obci Hlučín, kdy se jedná o úsek o*

délce 372 m“. K měření úseku bude použito zařízení SYDO Traffic Velocity, výrobní číslo rychloměru GEMVEL0073, který bude pravidelně ověřován a obsluhován kompetentním proškoleným personálem. V protokolu o proškolení obsluhy ze dne 2. 11. 2018 se uvádí, že v této listině vyjmenovaní strážníci byli seznámeni s nastavením, provozem zařízení a zpracováním údajů ze zařízení v softwaru DSA. Z uvedených listin a s ohledem na to, že silniční rychloměr pracoval v automatizovaném režimu bez obsluhy, je zřejmé, že „*obsluhou kompetentním proškoleným personálem*“ se v dané věci rozumí to, že policisté daný rychloměr nastaví, a ten poté měří automaticky a následně policisté z něho zpracují údaje v softwaru DSA. Obsluhou automatizovaného technického prostředku – rychloměru není to, že by policisté byli fyzicky u měřidla přítomni a prováděli měření. Žalobce má pravdu v tom, že z výstupu z rychloměru není zřejmé, která osoba rychloměr obsluhovala, nicméně z oznámení o přestupku provozovatele vozidla ze dne 14. 4. 2020 se podává, že toto zpracoval strážník M. P., v tomto oznámení je uveden i identifikátor přestupkového dokumentu, proto krajský soud nepochybuje o tom, že právě uvedený policista rychloměr obsluhoval. Na oznámení je uvedeno i jméno velitele Městské policie Hlučín Bc. L.O., přičemž oba policisté jsou uvedeni v protokolu o proškolení obsluhy ze dne 2. 11. 2018. Měření tedy bylo provedeno v souladu s obsahem uvedených listin a v souladu s ust. § 79a zákona o silničním provozu, a proto i tuto žalobní námitku hodnotí krajský soud jako nedůvodnou;

- žalobce dále namítal, že rozhodnutí je nezákonné, neboť správní orgán jednal s osobou, která nebyla jeho zástupcem. Žalobce P. K. ke svému zastupování v daném řízení nezmocnil. Žalobce totiž P. K. plnou moc udělil, avšak v řízení o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 silničního zákona. Jednalo se přitom o plnou moc k zastupování v jednom řízení, tzv. procesní plnou moc. Žalobce nemohl v řízení realizovat žádná svá práva. Ostatně, ani „*zástupce*“ jej v řízení nezastupoval, nijak jej nehájil, patrně proto, že si byl sám vědom, že nemá uzavřenu žádnou smlouvu o zastoupení pro řízení o přestupku provozovatele vozidla. Ani tuto žalobní námitku nepovažuje krajský soud za důvodnou. Žalobce zmocnil P.K. k zastupování ho v řízení vedeném u Městského úřadu Hlučín pod sp. zn. X plnou mocí ze dne 16. 7. 2020. Jak již bylo uvedeno výše, odpovědnost provozovatele vozidla za přestupek podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu je odpovědností objektivní, přičemž tato odpovědnost se výslovně váže na provozovatele vozidla. Objektivní odpovědnost provozovatele vozidla nastupuje až subsidiárně, pokud nelze jako viníka přestupku určit konkrétní fyzickou osobu - řidiče vozidla. V projednávané věci správní orgán I. stupně usnesením ze dne 7. 10. 2020 zastavil řízení o přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, neboť spáchání skutku nebylo žalobci prokázáno. Následně správní orgán I. stupně oznámil žalobci zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla – bylo pokračováno v daném řízení a řízení bylo stále vedeno pod sp. zn. X, jednalo se tedy o spisovou značku, pro kterou byla vystavena výše uvedená plná moc. Není pravdou, jak tvrdí žalobce, že by ho P. K. jako zmocněnec v řízení nezastupoval, neboť dne 17. 2. 2021 doručil správnímu orgánu I. stupně žádost o zaslání spisu a také podal dne 18. 3. 2021 blanketní odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, o zastoupení ve správním řízení tedy nevznikly žádné pochybnosti;

- žalobce uvedl nesouhlas svůj a svého právního zástupce s vyvěšením jejich osobních údajů na celosvětovou komunikační síť internet Nejvyšším správním soudem prostřednictvím webu Nejvyššího správního soudu a nesouhlas žalobce a jeho advokáta se zveřejněním neanonymizovaného rozhodnutí krajského soudu ve věci na webu Nejvyššího správního soudu a dále se zveřejněním neanonymizovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci na webu Nejvyššího správního soudu. K tomuto krajskému soudu nezbyvá než uvést, že způsob zveřejňování soudních rozhodnutí není problémem žalobou napadeného rozhodnutí, a proto se jím krajský soud ani nezabýval.
8. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle § 51 odst. 1 s.ř.s.
9. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 20. září 2021

JUDr. Petr Indráček
samosoudce